

Scharffenberg og henrettelsen av tsarfamilien.

114632

Alle mennesker (med undtagelse av fascister) er selvfølgelig enig med Scharffenberg om at de individuelle voldshandlinger er forkastelige og bør fordømmes. Uten å komme inn på hans artikkel for øvrig i Arbeiderbladet for tirsdag 11. februar om «Voldshandlingers politiske skadelighet», må jeg få protestere mot at han blandt eksemplene for å vise riktigheten av dette, tar med henrettelsen av den russiske tsarfamilie. Han bruker for øvrig helt feilaktig ordet «mord» i denne forbindelse. Faktum er jo at den russiske tsarfamilie blev henrettet etter beslutning av et statsorgan, nemlig sovjetet i Ural. Dokumentene i denne sak er offentliggjort og finnes til og med utgitt på norsk (jeg har selv oversatt dem). Man kan muligens innvende at beslutningen ikke er fattet av det øverste statsorgan, sovjetregjeringen, men som det fremgår av dokumentene blev det ikke tid for Uralsovjetet til å avvente regjeringens godkjenning av beslutningen. Det gjaldt om å handle hurtig. De kontrarevolusjonære tropper var i rask fremrykning nettop for å sikre sig kontrarevolusjonens største politiske aktivitet, tsarfamilien. Man må nemlig ikke glemme at tsaren og hans nærmeste familie var centrale og aktive personer i den russiske gudsdyrkelse, hvor tsaren var guds stedfortreder, en slags levende helgen. Henrettelsen av dem var en militærpolitisk nødvendighet som mektig bidrog til å redde revolusjonens seier. Det var en handling som skjedde etter beslutning av et helt lovlig organ for proletarstaten, i en situasjon hvor den russiske arbeiderklasse kjempet på liv og død for sin revolusjon. Den fullstendige utryddelse av den degenerte tsarfamilie har uten tvil, mener jeg, reddet revolusjonen og dermed hundretusener russiske arbeidere fra å bli henrettet av kontrarevolusjonen.

Når De leser Deres artikkel ved fullt dagslys, herr Schaffenberg, blir den logiske konsekvens av at De anvender dette eksempel med tsarfamiliens henrettelse i Deres artikkel mot den individuelle voldshandling, at De foretrekker massemorderen, tsar Nikolai den blodige fremfor den russiske arbeiderklasse i kamp for revolusjonens seier.

Men dette mener De selvfølgelig ikke. De som er en klok mann vet ganske sikkert at de fleste meget kloke mennesker har et eller annet «svakt punkt». Og De har Deres svake punkt i Deres opfatning av Sovjet-Unionen. Og som altså i denne artikkel har kommet til syne. Jeg vilde ønske at De kunde finde den nødvendige tid (for tid må det brukes) til virkelig å sette Dem inn i forholdene i Sovjet-Unionen. Jeg tror at De da vilde trenge inn i de vesentlige ting der borte, og finne at disse i virkeligheten er de samme som De herr Schaffenberg med så meget mot, så megen heder og ære har kjempet for her i landet, og som har skaffet Dem arbeiderklassens og alle andre hederlige menneskers dype respekt.

Otto Luhn.